

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. októbra 2008, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Jozefa Kanderu a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci proti obvinenému **R. Š.** pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona a iné, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 6. septembra 2007, č.k. 7 Tos 23/2007-262, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. d/ Tr. por. dovolanie obvineného **R. Š.** **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany., zo dňa 4. júla 2006, č. k. 1 T78/2006-205, bol **R. Š.** uznaný vinným v bode 1/ – 4/ trestného rozkazu samostatne a v bode 5 zo spáchania pokračovacieho trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., pričom v bode 5/ trestného rozkazu prečin krádeže spáchal podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák.

Zato mu bol uložený podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3, § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd výkon uloženého trestu podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. súd uložil obvinenému **R. Š.** ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obvinenému uložená povinnosť poškodeným O. S., spol. s.r.o., 821 04 B., G. 8, IČP: X. nahradiť škodu v sume 1 699 Sk; COOP Jednota T., spotrebné družstvo, 955 01 T., S. X, IČO: X. náhradu škody v sume 780 Sk; Nemocnici T. n.o., 955 20 T., Ul. P. č. X, IČO: X. náhradu škody v sume 3 887 Sk.

Následne bol obvinený R. Š. bol opätovne odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu T., zo dňa 29. novembra 2006, sp. zn. 3 T 112/2006 ktorým, bola schválená dohoda o vine a treste podľa návrhu Okresnej prokurátorky v Topoľčanoch zo dňa 25. októbra 2006, sp. zn. 1Pv 773/2006 tak, že obvinený R. Š. bol uznaný vinným zo spáchania trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa 194 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je uvedené v prvostupňovom rozsudku.

Za to mu bol podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 36 písm. h/, písm. m/, § 39 ods. 4 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obvinený na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením Okresného súdu v Topoľčanoch zo dňa 7. februára 2007, sp. zn. 1 T 78/2006, bolo vyslovené, že podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. sa odsúdený R. Š. v skúšobnej dobe uloženej mu trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany č.k. 1 T 78/2006-205 zo dňa 4. júla neosvedčil, a preto súd rozhodol, že trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov vykoná.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s použitím § 50 ods. 8 Tr. zák. okresný súd zároveň týmto uznesením rozhodol, že na výkon trestu odňatia slobody sa obvinený zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený R. Š. dňa 18. júla 2007 sťažnosť. V nej ako konkrétne dôvody uviedol, že v uznesení ktorým bolo vyslovené, že sa v skúšobnej dobe neosvedčil, a tiež bolo rozhodnuté o vykonaní uloženého trestu odňatia slobody, nebola do celkovej výmery trestu započítaná šesť mesačná väzba. Obvinený tiež v sťažnosti

požadoval, aby mu súdom uložené ústavné ochranné protitoxikomanické liečenie bolo zrušené celkom alebo aby mu bolo zmenené na liečenie vykonávané ambulantne.

Krajský súd v Nitre uvedenú sťažnosť obvineného preskúmal a dňa 6. septembra 2007 podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol. Krajský súd zistil, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná a stotožnil sa s názorom prvostupňového sudu o neosvedčení sa R. Š. v skúšobnej dobe. Vo svojom odôvodnení poukázal nadriadený súd na skutočnosť, že obvinený už dňa 31. júla 2006 (t.j. päť dní po začiatku plynutia skúšobnej doby) spáchal dva úmyselné prečiny, pričom prečinu krádeže sa dopustil opakovane.

Proti tomuto uzneseniu Krajského súdu v Nitre podal obvinený dňa 5. mája 2008 v zákonnej lehote na Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie. V ňom v podstate zopakoval dôvody svojej sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu v Topoľčanoch, ktorým bolo vyslovené, že sa v skúšobnej dobe neosvedčil a uložený trest odňatia slobody vykoná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zistil, že dovolanie nebolo podané prostredníctvom obhajcu, čo je zákonná náležitosť dovolania podľa § 373 ods. 1 Tr. por., pričom zmyslom tohto ustanovenia je zabezpečiť formálnu aj materiálnu úroveň dovolania, o ktorom ako o mimoriadnom opravnom prostriedku rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 379 ods. 1 Tr. por. predseda senátu dňa 16. júna 2008 vyzval obvineného, aby odstránil tento nedostatok dovolania, ktoré musí byť podané len prostredníctvom obhajcu a vyzval R. Š., aby si obhajcu zvolil v lehote 60 dní a jeho prostredníctvom podal dovolanie. Obvinený bol tiež poučený, že ak nedostatok dovolania neodstráni, bude jeho dovolanie podľa § 382 písm. d/ Tr. por. odmietnuté. Obvinený v určenej lehote, ani do dňa konania neverejného zasadnutia uvedený nedostatok neodstránil.

Pretože obvinený R. Š. v lehote určenej predsedom senátu dovolacieho súdu vyššie uvedený nedostatok podaného dovolania neodstránil, Najvyšší súd Slovenskej republiky, preto na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného R. Š. podľa § 382 písm. d/ Tr. por. odmietol bez preskúmania veci.

Treba však konštatovať, že aj v prípade zastúpenia obvineného v dovolacom konaní obhajcom by takto podané dovolanie muselo byť odmietnuté pre jeho neprípustnosť. Podá-

ným dovolaním obvinený R. Š. napadol rozhodnutie krajského súdu, ktorým bola zamietnutá sťažnosť proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany, ktorým bolo rozhodnuté, že sa uložený trest odňatia slobody uložený obvinenému rozsudkom tohto súdu vykoná, pretože sa obvinený v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil. Proti takémuto rozhodnutiu však dovolanie nie je prípustné, pretože podľa § 368 ods. 1 dovolanie možno podať len proti rozhodnutiu súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená.

Trestný poriadok síce nevymedzuje pojem vec právoplatne skončená, ale z výkladu jeho ustanovení § 368 až 392 Tr. por. (o dovolaní), je logické prijať záver, že uvedený pojem napĺňajú len rozhodnutia týkajúce sa merita veci, teda rozhodnutia, ktorým sa končí trestné stíhanie obvineného ako celok. Odporovalo by logickým zámerom Trestného poriadku, ak by mimoriadnym opravným prostriedkom - dovolaním, bolo prípustné napadnúť aj iné rozhodnutia prvej či druhej inštancie nie vo veci samej, teda tie, ktorými bolo rozhodnuté len o parciálnych otázkach. Takými sú z pohľadu celého trestného stíhania rozhodnutia upravujúce procesný postup, pribratie do konania, uloženie pokuty a mnohé ďalšie.

V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Tdo 5/2006, zo dňa 14. júna 2006, uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2007 pod č. 19, rozhodnutím, ktorým bola vec právoplatne skončená, treba podľa § 368 ods. 1 Tr. por. o prípustnosti dovolania rozumieť právoplatné rozhodnutie súdu vo veci samej, ktorými je:

1. rozsudok alebo trestný rozkaz, ktorým bol obvinený uznaný za vinného a bol mu uložený trest, resp. ochranné opatrenie alebo bolo upustené od potrestania,
2. rozsudok, ktorým bol obvinený oslobodený spod obžaloby,
3. uznesenie o zastavení trestného stíhania,
4. uznesenie o postúpení veci inému orgánu,
5. uznesenie o uložení ochranného opatrenia,
6. uznesenie o podmienenom zastavení trestného stíhania
7. uznesenie o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania,
8. rozsudok o schválení dohody o vine a treste v rozsahu uvedenom v § 334 ods. 4 Tr. por.,
9. rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok proti rozsudku alebo uzneseniu uvedenému pod bodmi 1/ - 7/.

V predmetnej rozhodovanej veci dovolanie obvineného R. Š. bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému vzhľadom na vyššie uvedené právne závery nie je prípustné a preto aj v prípade splnenia iných zistených nedostatkov dovolania by bolo potrebné dovolanie obvineného podľa § 382 Tr. por. per analogiam, odmietnuť.

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 29. októbra 2008

JUDr. Pavol T o m a n , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová